

Pünkösd

A Wikipédiából, a szabad enciklopédiából

És mikor a pünkösd napja eljött, mindnyájan egyakarattal együtt valának. És lőn nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltelé az egész házat, a hol ülnek vala. És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek és üle mindenikre azok közül. És megtelének mindnyájan Szent Lélekkel, és kezdének szólni más nyelveken, a mint a Lélek adta nékik szólniok. (Apostolok cselekedetei 2. fejezet, Károli Biblia)

Amikor pedig eljött a pünkösd napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek ApCsel 2,3

A pünkösd újszövetségi egyházi ünnep, amelyen a kereszténység a Szentlélek kiadásának emlékét ünnepli meg.[1] A Szentlélek az Atya és a Fiú kölcsönös szeretetének végpontja, áradása; ez a kiáradás. A Szentlélek (görögül pneuma, latinul Spiritus Sanctus) ezen a napon áradt ki az apostolokra, és ezzel a napot új tartalommal töltötte meg a keresztények számára:

A pünkösd a sínai szövetség ünnepe volt a zsidóknál Krisztus korában. Akkor a jelei a szélzúgás és tűz volt, Isten jelenlétének, kegyelem kiadásának jelei. Az Új szövetség előjeleit a próféták mondták ki az Ószövetségben, Krisztus születése előtt: *"Új szövetséget kötök veletek...akkor majd...új szívet adok nektek és új lelket oltok belétek...Az én Lelkemet oltom belétek..."* (Ez. 36,25-27;

11,19; Jer. 31,31k). Keresztelő Szent János is jövendölt. (Jézus) majd

"Szentlélekkel és tűzzel fog benneteket megkeresztelni"

[4] Jézus Keresztelő Szent Jánosnál keresztelkedett meg, és rögtön utána galamb szállt Jézusra. Ezért a Szentlélek jele a katolikus ikonográfiában a galamb.

